

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Csongrád Megyei Bíróság dr. Kovács Tamás ügyvéd (6725 Szeged, Kálvária sgt. 79.) által képviselt **felperes neve** alatti lakos felperesnek- dr. Megyeri Szilvia ügyvéd (6720 Szeged, Dankó P. u. 25.) által képviselt **alperes neve** ... sz. alatti székhelyű alperes ellen - kártérítés iránt indított perében a Szegedi Munkaügyi Bíróság 2007. március 12. napján kelt 8.M.14/2007/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatti fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy az alperes viszontkeresetét **e l u t a s í t j a** .

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam külön felhívására 28.700,- (Huszonnyolcezer-hétszáz) Ft elsőfokú eljárási illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 35.000,- (Harmincötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam külön felhívására 28.700,- (Huszonnyolcezer-hétszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket, míg az ezt meghaladó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes és az alperes között munkaviszony állt fenn. A felek között korábban folyamatban volt munkaügyi perben a Csongrád Megyei Bíróság a 2006. május 9. napján kelt 2.Mf.20.307/2006/4. számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az

alperes a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, melynek következtében a felperes munkaviszonya e határozat meghozatala napjával szűnt meg. A felperest megillető munkabér és egyéb járandóságok összegszerűsége tekintetében a Csongrád Megyei Bíróság a 2006. október 17. napján kelt 2.Mf.21.199/2006/5. számú ítéletével a marasztalási összeget 1.559.266,- Ft-ban határozta meg. Az alperes ezen fizetési kötelezettségének önként nem tett eleget, ezért a felperes igényét azonnali beszedési megbízás útján érvényesítette a bíróság által megítélt teljes összegre és annak késedelmi kamataira, melynek eredményeként 2006. december 21. napján 1.756.222,- Ft-ot vett kézhez.

A felperes az ... Zrt.-vel kötött szerződés alapján életbiztosítással rendelkezett, mellyel kapcsolatban a felperest éves díjfizetési kötelezettség terhelte. A biztosítási összeg a biztosítás díjának nemfizetése miatt 2006. január 1. napjával automatikusan díjmentes leszállításra került 2.780.282,- Ft-ról 915.491,- Ft-ra, a felperes addigi befizetései nettó értékére. A biztosítás 2018. december 31. napján jár le.

A felperes személyzeti találmányára vonatkozó szabadalommal rendelkezett. A felperes 2005. április 11. napján a ... Irodának 70.000,- Ft összegű kifizetést teljesített.

A felperes módosított keresetében az alperest összesen 2.213.911,- Ft kártérítés és ezen összegből 1.863.791,- Ft tőke után 2006. május 9. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy 2004. június 24. napja óta jövedelemmel nem rendelkezik, kőműves munkakörben elhelyezkedni nem tudott, és mindez arra vezethető vissza, hogy az alperes a munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg. Ezért nem tudta fizetni életbiztosításának a díját, mely emiatt díjmentesen leszállításra került és a két biztosítási összeg közötti különbséget nála kárként jelentkezik.

A felperes 70.000,- Ft kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni azon indokkal, hogy személyzeti találmányára létesített szabadalmát szintén az alperes jogellenes magatartása következtében nem tudta fenntartani és az a szabadalmi díj nemfizetése miatt megszűnt, ezért sürgőssé vált a szabadalom bejegyzése érdekében a szabadalmi ügyvivőnek 2005. április 11-én megfizetett 70.000,- Ft összeg.

A felperes 280.120,- Ft kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni azon indokkal, hogy amennyiben az alperes a minimálbér összegének megfelelő munkabért nem egyösszegben, hanem minden hónapban folyamatosan megfizette volna, úgy nem keletkezett volna személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége 280.120,- Ft összegben.

Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének az elutasítására irányult. Vitatta, hogy a felperes által hivatkozott károk és az alperes magatartása között fennállna az okozati összefüggés. A biztosítással kapcsolatban arra is utalt, hogy a felperest kár nem érte, mert a biztosítási összeg leszállítása folytán a felperes az annak megfelelő biztosítási díj jövőbeni megfizetése alól mentesül. Hangsúlyozta, hogy a

felperes járandóságainak egyösszegű kifizetése a munkaviszony jogellenes megszüntetésének a jogkövetkezménye, ezért azt személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség terheli. Kiemelte, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetését követően annak ellenére, hogy erre számos lehetősége adódott volna, új munkahelyen nem helyezkedett el.

Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő 477.600,- Ft és ezen összeg után 2006. december 21. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetése iránt. Ennek indokaként arra hivatkozott, hogy a felperes az inkasszóval bruttó összeghez jutott hozzá, melyet 122.288,- Ft nyugdíjjárulék, 54.685,- Ft egészségbiztosítási járulék, 20.507,- Ft munkavállalói járulék és 280.120,- Ft személyi jövedelemadó előleg terhel, melyet a felperesnek vissza kell fizetnie.

A felperes az alperes viszontkeresete kapcsán előterjesztett ellenkérelmében vitatta, hogy az alperes már eleget tett volna a járulékok és a személyi jövedelemadó előleg befizetési kötelezettségének. A nyugdíjjárulék összegét 122.288,- Ft-ban, az egészségbiztosítási járulékot 41.014,- Ft-ban, míg a munkavállalói járulékot 13.671,- Ft-ban azaz mindösszesen a járulékok összegét 176.973,- Ft-ban nem vitatta. Az egészségbiztosítási járulék és a munkavállalói járulék összege kapcsán arra hivatkozott, hogy az alperes fizetési kötelezettsége esedékessége időpontjában az egészségbiztosítási járulék 3 %-os, míg a munkavállalói járulék 1 %-os mértékű volt, ezen mértékek azonban 2006. szeptember 1-től 4 %-ra, illetve 1,5 %-ra megemelkedtek. Ezért ha az alperes nem él jogellenes rendkívüli felmondással, akkor a munkaviszony fennállása alatt a felperes járandóságát kisebb mértékű járulékfizetési kötelezettség terhelte volna. A személyi jövedelemadó előleggel kapcsolatban fenntartotta a már keresetében előadott hivatkozását.

Az alperes a viszontkeresete kapcsán a felperesnek a járulékok és a személyi jövedelemadó előleg összege vonatkozásában megtett tényelőadásait nem vitatta. Állította, hogy a 6/A/1 alatt csatolt 06082M és a 06082-03. számú nyomtatványokkal, valamint a 2007. január 12-i dátumú bankszámlakivonattal bizonyította a járulékok és a személyi jövedelemadó előleg befizetését, majd a 2007. január 31. napján kiállított 06M30A számú nyomtatványra 2007. január 31-i dátummal rávezetve nyilatkozott arról, hogy az SZJA összegét (280.120,- Ft) levonni a bruttó összeg inkasszózása miatt nem tudta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével - a feleknek a Pp. 3. § (4) bekezdésben és a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésben írtak alapján bizonyítékaik 15 napos határidőben történő előterjesztésére vonatkozó konkrét és szabályos felhívását követően - a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 477.600,- Ft tőkét és 2006. december 21. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 23.800,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt eljárás illetéket az állam viseli.

Az ... Zrt. által leszállított biztosítási összeg alapján érvényesíteni kívánt kereseti igény kapcsán megállapította, hogy a felperest a keresetlevél benyújtásakor kár még nem érte, mert a biztosítási összeghez a biztosítás 2018. december 31-i lejártáig nem juthat hozzá, így követelése idő előtti. Érdemben arra utalt, hogy a biztosítási összeg leszállítása és a munkaviszony jogellenes megszüntetése között közvetlen okozati összefüggés nincsen.

A szabadalmi ügyvivő részére megfizetett 70.000,- Ft kapcsán arra utalt, hogy a felperes által becsatolt banki pénztárbizonylatból nem állapítható meg, hogy a felperes ezen összeget milyen jogcímen, milyen célból fizette be a ... Iroda számlájára. Megállapította továbbá, hogy a felperes nem bizonyította, hogy szabadalma megszűnt, továbbá, hogy a megszűnés oka a munkaviszony jogellenes megszüntetésének a következménye, így nem bizonyított, hogy a felperest kár érte.

A személyi jövedelemadó előleg megfizetése iránti kereset vonatkozásában az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesnek a 2006. évre vonatkozóan adófizetési kötelezettsége a 2007. május 20-ig benyújtandó adóbevallás alapján keletkezik. Utalt arra, hogy a felperes az adóbevallását, az adófizetési kötelezettségre vonatkozó egyéb iratot nem csatolt, adója mértékét egyéb módon sem bizonyította, így nem volt az megállapítható, hogy a felperesnek olyan adófizetési kötelezettsége keletkezett, amely az alperes jogellenes magatartásával áll okozati összefüggésben. Utalt továbbá az elsőfokú bíróság arra, hogy az adóalapot esetleges csökkentő tényezőket is figyelembe kell venni és mindezek kimutatása nélkül az esetleges kár mértéke sem állapítható meg.

A viszontkereset kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a levonások nélküli bruttó munkabér felvételével jogalap nélküli gazdagodott. Utalt arra, hogy a felperes visszafizetési kötelezettsége az általa kézhez vett összeg felvétele napján esedékessé vált, így ezen időponttól késedelmei kamat megfizetése terheli.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását és az alperes viszontkeresetének az elutasítását, míg másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Fellebbezéséhez további okirati bizonyítékokat mellékelte, így a 2007. január 31. napján kiállított 06M30 és 06M30A számú nyomtatványokat, azt az alperesi iratot, mely szerint ezen nyomtatványokat az alperes a felperes részére 2007. február 2. napján megküldte és azt a felperes 2007. február 5. napján átvette, a 2004. május havi munkabérjegyzéket annak igazolására, hogy munkabérét személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség nem terhelte, továbbá a Magyar Szabadalmi Hivatal 2006. szeptember 10., valamint 2007. január 10. napján kelt értesítéseit. Ezek szerint a szabadalom 1-6 évi fenntartási díja 2006. augusztus 7. napján vált esedékessé 173.000,- Ft összegben azzal, hogy az 2006. november 7. napjáig pótlékmentesen fizethető meg, míg a pótlékkal növelt összeg 259.500,- Ft,

amelynek kifizetése 2007. február 7-ig teljesíthető azzal, hogy amennyiben a fenntartási díj határidőben nem kerül megfizetésre, a szabadalom oltalma megszűnik. A megszűnt oltalmat a hivatal a jogosult írásbeli kérelmére újra érvénybe helyezi azzal, hogy a kérelem benyújtásával egyidejűleg meg kell fizetni az adott évrre szóló fenntartási díj kétszeresét. Az esedékessé vált összegek a Magyar Szabadalmi Hivatal részére a felperes részéről befizetésre nem kerültek. A 2007. április 20. napján előterjesztett fellebbezés kiegészítésében vitatta az alperes által meghatározott személyi jövedelemadó előleg összegét. Számításai szerint 1.681.221,- Ft után kell adót fizetnie 326.240,- Ft összegben.

Hangsúlyozta, hogy kárigénye kifejezetten az alperes által jogellenesen megszüntetett munkaviszony miatt, a per időszaka alatt keletkezett és annak érvényesítésére korábban módja sem volt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyására és a felperes perköltség megfizetésére történő kötelezésére irányult.

A felperesi fellebbezés r é s z b e n a l a p o s .

Az elsőfokú bíróság a felperes által előterjesztett 1.863.791,- Ft tőke és késedelmi kamata, valamint 70.000,- Ft tőke kártérítés jogcímén történő megfizetésére irányuló kereseti kérelme tárgyában a tényállást helyesen állapította meg, ítéletét helyesen is indokolta, ezért azt a megyei bíróság a Pp.253. § (2) és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján mindenben helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a viszontkereset tárgyában is helyesen állapította meg, abból azonban helytelen jogi következtetésre jutott, ezért a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján e részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezésére tekintettel kiemeli a megyei bíróság, hogy a per során előterjesztett bizonyítékokból helyesen vont le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által hivatkozott kár és munkaviszonya jogellenes megszüntetése között nem bizonyított az okozati összefüggés fennállta, melynek hiányában a felperes kártérítési igénye megalapozatlan. Hangsúlyozza a megyei bíróság, hogy a felperest munkaviszonya rendkívüli felmondással történő megszüntetését követően kárenyhítési kötelezettség terhelte, ennek érdekében új munkahelyen kellett volna elhelyezkednie, illetve munkanélküli ellátást vehetett volna igénybe, melyet csak 2006. decemberében kért. A felperes e körben állította, de semmivel nem bizonyította, hogy megtett mindent az új munkaviszony létesítése érdekében, az azonban önhibáján kívül mégsem vezetett eredményre. Az alperes a perben ezzel szemben olyan okirati bizonyítékokat csatolt, amelyekből az volt megállapítható, hogy a felperes állításával szemben szakmájában kerestek munkavállalókat, melyből következően lehetősége lett volna új munkaviszony létesítésére. A felperes e körben azt is csak állította, de semmivel sem bizonyította,

hogy új munkahelyen való elhelyezkedésében az alperesnél fennállt munkaviszonya rendkívüli felmondással történő megszüntetése akadályozta meg.

Utal továbbá a megyei bíróság arra, hogy a felperes munkaszerződése tanúsága szerint az alperesnél minimálbér fizetés ellenében állt foglalkoztatásban, ezzel szemben azonban általa hivatkozott olyan fizetési kötelezettségei voltak - évi összegben fizetendő életbiztosítási díj, szabadalommal összefüggő díjak - amely összegeket figyelemmel az általánosan felmerülő létfenntartási és rezsiköltségekre is, csak minimálbéréből finanszírozni nem tudott. Erre tekintettel sem áll fenn okozati összefüggés munkaviszonyának jogellenes megszüntetése és a között, hogy a felperes biztosításának díját, valamint a szabadalommal összefüggésben felmerült fenntartási díjat határidőben befizetni nem tudta.

A fellebbezésre tekintettel a vizontkereset kapcsán kiemeli a megyei bíróság, hogy a Csongrád Megyei Bíróság 2006. május 9. napján kelt 2.Mf.20.307/2006/4. számú közbenső ítélete meghozatala napjával, melyben megállapításra került, hogy az alperes a felperes munkaviszonyát jogellenesen szüntette meg, a felperes munkaviszonya megszűnt. A jogellenesség jogkövetkezményeként az alperest terhelte a Csongrád Megyei Bíróság 2006. október 17. napján kelt 2.Mf.21.199/2006/5. számú ítéletében meghatározott 1.559.266,- Ft-os marasztalási összeg megfizetése. Tekintettel arra, hogy ennek önként és a teljesítési határidőben nem tett eleget, ezért a felperes helyesen járt el akkor, amikor azonnali beszedési megbízás útján érvényesítette igényét a bíróság által megítélt teljes összegre és annak a kifizetésig járó késedelmi kamataira, melynek alapján 2006. december 21. napján jogosan vett fel 1.756.222,- Ft-ot.

Tekintettel arra, hogy a felek között 2006. május 9. napján a munkaviszony már megszűnt, ezért a felperest terheli az általa kézhez vett összeg után, mint 2006. évben felmerült jövedelme után a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség, melyet a 2007. május 20-ig benyújtandó adóbevallás alapján kell teljesítenie. A személyi jövedelemadó befizetésére még nem került sor sem a felperes, sem pedig az alperes részéről, melyet bizonyít az alperes részéről 2007. január 31. napján kiállított 06M30/A számú nyomtatványra rávezetett azon alperesi igazolás, hogy a személyi jövedelemadó 280.120,- Ft összegét levonni nem tudták, mivel a bruttó összeget inkasszóval felvette a dolgozó és felszólítás ellenére sem fizette vissza. A munkaviszony megszűnésére tekintettel tehát a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség a felvett összeg után a felperest terheli az adóhatóság felé, ezért az alperesnek a részére történő visszafizetésre irányuló vizontkeresete alaptalan.

A fent kifejtett indokokból következően alaptalan az alperesnek a járulékok részére történő visszafizetésére irányuló vizontkeresete is. A munkaviszony 2006. május 9-i megszüntetéséből következően a felperest terheli ugyanis a járulékok megfizetésének a kötelezettsége. E tárgyban a megyei bíróság álláspontja szerint az alperes az általa bizonyítékként csatolt 06082M és 06082-03 számú nyomtatványokkal kétséget kizáró módon nem bizonyította a járulékok befizetését. A járulékok befizetésének igazolása esetében azonban az alperes, mint téves befizetés azt visszaigényelheti, tekintettel arra, hogy e fizetési kötelezettségnek a

felperesnek kell eleget tennie az általa azonnali beszedési megbízással kézhez vett összegből.

A nagyobb részt perveztes felperes a Pp. 81. §-a alapján perveztessége arányában köteles az alperes másodfokú fellebbezési eljárási költségének a viselésére.

A kisebb részt - viszontkeresete kapcsán - perveztes alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés f) pont és 3.§ (3) bekezdése alapján köteles az első- és a másodfokú viszontkeresettel összefüggő eljárási illeték megfizetésére, míg az ezt meghaladó összegű fellebbezési eljárási illeték ugyanezen rendelet 14.§-a alapján marad az állam terhén.

Szeged, 2007. május 17.

Dr. Krajkó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Zsuzsanna s.k.
bíró

Dr. Komáromi Zoltán s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: